

[Erhard Jakobsen]

kan bruge et stof, som man uden videre kan udvinde af naturgas.

Dernæst er der den mere udviklede proces, at man kan lave benzin, men jeg har forstået, at vanskeligheden dér indtil nu har været, at man får så meget andet end benzin ud af det, og at det så bliver for urentabelt.

All right, jeg er cand. polit. og ikke cand. polyt., og selv om det lyder ens, er det to forskellige ting, så jeg skal ikke blande mig i det. Men jeg vil i hvert fald meget gerne høre noget om det, og det var derfor, jeg stillede mit spørgsmål til ministeren om tidsproblemet.

Nu, hvor vi har sikret, at det, vi har forpligtet os til, kører videre, kan vi så ikke – og det forstår jeg også er et konservativt ønske – give os tid til at undersøge, hvilke mange, mange andre muligheder der er for en anvendelse af naturgassen, og dermed imødekomme noget af al den i og for sig velvillige kritik, der er kommet frem fra mange sider, hvor folk ikke ligefrem vil vælte regeringen og alt det dér pjat, men bare siger, at man dog skulle undersøge det og det?

Jeg vil bare gerne have ministeren til at sige: selvfølgelig, hr. Erhard Jakobsen – som man jo skal sige – det har vi tid til, og det vil vi også gøre, for det er faktisk det, det drejer sig om. Jeg tror, hele kritikken skyldes, at folk har indtryk af, at der er nogen, der med et kissejav skal hen over alt det dér og bare få det til at køre videre med den tilslutning, som man oprindeligt har talt om, og som har vakt en vældig modstand og sikkert nok ikke en rimelig modstand alle steder. Men så lad da netop det sydjyske projekt først få tid til at vise, at det er en vældig fordel, hvad jeg gerne vil tro det er; jeg har ingen grund til at tro, det ikke er det. Lad dog det få tid, alt imens vi får det nærmere undersøgt!

Jeg er enig med dem, der har sagt – jeg tror, det var både SF og fru Lone Dybkjær, der sagde det –: behandl nu kommunerne ordentligt! Kommunerne har selv gjort sig stor, stor umage både med kraftværker, med elektricitet og meget, meget andet. Det er jo dem, der i mange år har stået for disse vigtige ting, herunder også med kul.

Dernæst en lille bemærkning om kul. Jeg føler ingen trang til at forsvare Sydafrikas kulhandel med Danmark. Men jeg håber sandelig, regeringen vil gøre det lige så godt, som den har gjort hidtil. Jeg håber, regerin-

gen vil sørge for, at disse små ideologisk tænkende personer, som ustandselig skal drage det ind i billedet, i hvert fald ikke får nogen indflydelse på elværkernes dispositioner, men at man sikrer sig, at elværkerne stadig væk køber hovedparten af deres kul i et land som Sydafrika, der kan garantere os kul til rimelige priser, og så blander alle mulige problemer uden om det. For det er altså Danmarks sikkerhed, det drejer sig om. Det er ikke alverdens andre landes sikkerhed, vi i dette ting skal tage os af.

Jeg håber, at man ud over at tage hensyn til Sydafrika for vores egen skyld også vil tage hensyn til kommunerne, for kommunerne har gjort en stor indsats på dette område, og det vil ikke være rimeligt, om vi slår vigtige lokale planer i stykker – planer, som man har haft gennem mange, mange år, og som man nu er ved at realisere – fordi vi skal have noget igennem, som vi synes kunne være rart.

Med disse bemærkninger skal jeg sige, at centrum-demokraterne ikke vil være med til nogen dagsorden. Vi mener altså heller ikke, at der i dette tilfælde er grund til at løbe nogen storm mod regeringen. Vi overlader ganske til enkelte ministre at sørge for den modstand og den kritik, der udefra skal rejses mod regeringen; det skal de nok sørge for. Vi håber heller ikke, at denne debat og de bestræbelser, vi nu skal ind på, skal fyldes med en hel masse vind- og vandmøllesnak o. lign. Her er nogle realiteter, der er til at tage og føle på i modsætning til sol, vind og vand og alle disse forskellige ting. Jeg skal bare erindre om, at vi nødig skulle have historien gentaget.

Der var engang en mand, der fik verdenshistorisk berømmelse i litteraturen på en kamp imod vejrmøller. Nu skal vi vel ikke have en tilsvarende 500 års periode med en helt, der indlægger sig berømmelse ved at kæmpe for vejrmøller.

Waldorff (VS):

Jeg kan aldrig lade være at blive lidt imponeret over hr. Erhard Jakobsens talestrøm, altså at der, til trods for at han aldrig på forhånd ved, hvad det er, han skal op at tale om, alligevel kan komme så meget ud af det. Jeg spekulerede i dette tilfælde i lang tid på, hvornår bilerne kom, og de kom altså på det